

SMOLIVECKÝ MĚSÍČNÍK

*měsíčník obcí Mladý Smolivec,
Starý Smolivec, Radošice, Budislavice a Dožice*

Dožická prakyáda

Letošní ročník Dožické prakyády, již druhý v pořadí, se konal v sobotu 23. srpna vedle hospůdky U Simči. V devět hodin byl naplánován oficiální start, od té chvíle se mohli přítomní zapisovat do soutěže. Zápisné bylo 100 Kč pro dospělé a 50 Kč pro děti. Po zapsání dostali soutěžící malou pozornost – lísteček na klobásu, která byla zahrnuta v ceně startovního + v průběhu odpoledne mohli také ochutnávat pečeného vepřáka na rožni.

Nyní něco málo k organizaci. Soutěžící byli rozděleni do 3 kategorií – muži, ženy a děti. Prak měl každý svůj, střelivo bylo pro všechny stejné – kovové matky. Terče představovali dvě plechovky (za 3 body), dvě pet lahve (za 2 body) a jeden plastový kanystřík (za 1 bod). Střílelo se celkem 10 kol, v každém kole měl soutěžící 5 „nábojů“. Do prakyády se přihlásilo celkem 31 soutěžících. První rána z praku vylétla po půl desáté.

Průběh soutěže byl klidný, ale než se vystřídalo tolik lidí, chvíli to trvalo. Proto se pořadatelé rozhodli, že poslední 3 kola se nebudou střílet dosavadním způsobem, ale že si každý soutěžící nastřílí rovnou 3 kola, tedy místo 5 matak se jim objevilo na stole 15 matak.

Pokračování na straně 2

DOŽICKÁ PRAKYÁDA

POUŤOVÁ ZÁBAVA
V MLADÉM SMOLIVCI

MEMORIÁL VÁCLAVA
MATOUŠKA

OTEVŘENÍ ZELENÉ
HORY V NEPOMUKU

PODZIMNÍ SEZONA
VE FOTBALU
ZAHÁJENA

RECEPT

MAS

Pokračování z titulní strany

... V posledních kolech bylo již na soutěžících znát, že nikdo nechce prohrát a pokud jste se pozorně dívali na jejich ruce, pořádně se klepaly. Bez rozstřelů o první příčky se to neobešlo, ale vše proběhlo v duchu fair play a poslední terč byl sestřelen okolo čtvrt na šest.

A byla tu poslední část prakyády – vyhlášení vítězů. Ze všeho nejdříve svou cenu obdrželi nejstarší účastník (pan Kočí) a nejmladší účastnice tohoto klání (Adélka Zajícová). Jako první byla vyhlášena kategorie dětí. Na 3. místě se umístil Ondra Sedlák, na 2. místo se prostřelil Míša Beránek a 1. místo obsadil Martin Košan. Následovala kategorie žen. Na 3. místo se probjovala Katka Štěpánková, na 2. místě se umístila Katka Havlicová a 1. místo putovalo k Áje Kovaříkové. Poslední byla vyhlášena kategorie mužů – 3. místo vybojoval Robert Krejčí, 2. místo si vystřelil Lukáš Zajíc a zvítězil pan Jiří Pužej. Pro všechny soutěžící byla připravena spousta praktických cen. Od 18:00 byla pro všechny přítomné připravena také diskotéka, jejíž veselé tóny těšily všechny návštěvníky až do časných ranních hodin.

Exkluzivně pro náš měsíčník jsem udělala rozhovor s hlavním pořadatelem – Lukášem Zajícem:

1) Co Tě, pane Zajíci, vedlo k založení Dožické prakyády?

„Usiluju o pozvednutí vesnice a lepší sloučení kolektivu. A hlavně – děti jsou naše budoucnost!“

2) Jak jsi byl letos spokojený?

„Letos jsem byl moc spokojený. Těší mě, že se nestal žádný úraz, počasí se vydařilo lépe než jsme čekali a všichni dodržovali pravidla hry.“

3) A co účast, potěšila Tě?

„Samozřejmě loňský rok byl slabší, co se týče účasti. Letošní ročník byl o něco lepší a tímto hlavně děkuji všem sponzorům (díky nim se mohla Prakyáda konat) a hlavně nesmím zapomenout na kamarády, kteří mi pomohli s organizací.“

4) Můžeme se těšit na Prakyádu i příští rok?

„Určitě. Já a pořadatelé se velmi těšíme na Vaši účast na 3. ročníku Dožické prakyády. Hrozně rádi uvidíme nové tváře.“

Děkuji za rozhovor. Takže za rok na shledanou :-)

Karolína Černá

Pouťová zábava v Mladém Smolivci

I letos se v Mladém Smolivci konala tradiční pouťová zábava. Tentokrát vyšla na sobotu 9. srpna. Začátek zábavy byl 20 hodin, ale většina návštěvníků přicházela o něco později. Čím víc lidí přicházelo, tím více míst se zaplňovalo, až nezbylo ani jediné. K posezení byly připraveny lavice a stoly pod stany, které měly zabránit špatnému počasí a tím pádem špatné náladě. Naštěstí počasí vydrželo, i když občas zafoukal studený větřík, který návštěvníky donutil zahalit se do něčeho teplejšího. Zábava se začala rozjíždět až okolo deváté hodiny. K poslechu a tanci hrála skupina MINIMAX, která je v našich obcích velice oblíbená. Taneční parket se začínal zaplňovat až po několika prvních písničkách. Někteří si počkali, než se setmí, aby na jejich tanec nebylo tolik vidět. Ale i přesto se parket nakonec zaplnil „až k prasknutí“.

Při každé přestávce spousta lidí využila pobídnutí kapely a odešla se do fronty občerstvit něčím tvrdším, jiní se zase rozhodli pro jízdu na kolotoči, či střílení na střelnici. Bohužel i letos se tato zábava neobešla bez konfliktu. Ten byl ale naštěstí včas zastaven, dřív než se stačilo někomu něco stát. Tentokrát většina návštěvníků vydržela až do samého konce a ti otrlejší až do brzkých ranních hodin. Určitě patří poděkování všem, co přišli, ale největší členům sboru dobrovolných hasičů, kteří pouťovou zábavu pro nás připravili. Tento večer byl zajisté velice vydařený a příští rok se budeme opět těšit na viděnou.

Aneta Slavičková

		7	9	6	2	4		
9				1				2
	1		8	5	3		6	
5			4	7	9			1
				8				
4			3	2	1			7
	9		2	4	8		5	
6				3				8
		8	6	9	5	1		

Potkají se dva policajti na ulici a hovoří o tom jak by si rádi zadováděli.

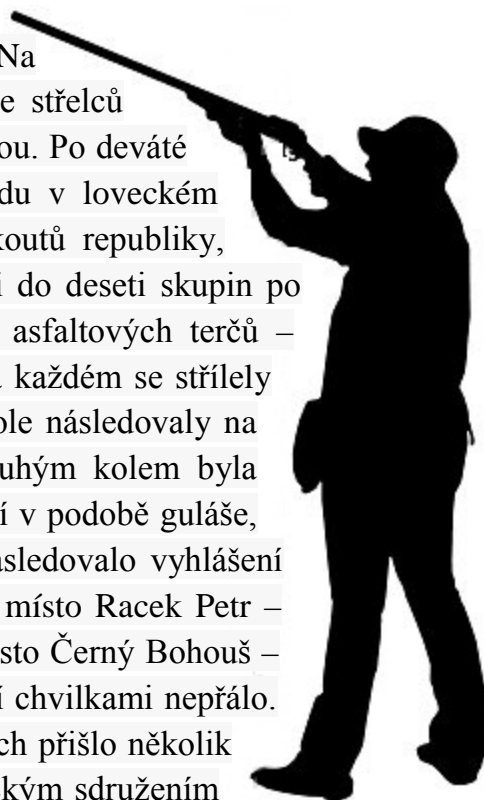
Rozhodnou se, že si zaskočí do bordelu. Jeden říká: "kolik máš? Já 15 korun.", druhý říká: "já 20, tak jdeme".

Bordelmama při kasírování protočí panenky. "Že jste to vy hoši, běžte do druhého poschodí na pokoj č.7 a č.8.

Mezitím co pánové šlapou nahoru, bordelmama volá telefonem, "holky nafoukněte dvě aminy a hodte je na pokoj 7 a 8. Tak se stane. Ráno se policajti sejdou a sdělují si zážitky. První říká vyděšeně "tak co?" Druhý říká "dobrý, a co ty?" První: Ty vole, já měl nějakou čarodějnici, kousl jsem ji do bradavky a ona mi ulítla oknem.

Memoriál Václava Matouška

V sobotu 16. srpna jsem se zúčastnila Memoriálu Václava Matouška v Nivicích, ve Starém Smolivci. Na osmou hodinu začali přijíždět první účastníci. Každý ze střelců zaplatil startovné a posílil se výbornou dršťkovou polévkou. Po deváté hodině dopolední byl oficiálně zahájen 3. ročník závodu v loveckém parcou, kterého se zúčastnilo 60 střelců z různých koutů republiky, např. z okresu Nymburk a Benešov, kteří byli rozděleni do deseti skupin po šesti střelcích. Střílí se ve dvou kolech, v každém 20 asfaltových terčů – 16 holubů a 4 zajíci. V prvním kole bylo 5 stanovišť, na každém se střílely 4 terče – dva samostatné a jeden dvojitý. V druhém kole následovaly na každém stanovišti pouze dvojitý. Mezi prvním a druhým kolem byla menší pauza, ve které si každý mohl zakoupit občerstvení v podobě guláše, klobásy nebo pečeného masa. Po odstřelení obou kol následovalo vyhlášení výsledků. Pořadí na stupních vítězů bylo následující: 1. místo Racek Petr – 33 zásahů, 2. místo Hřebec Jan starší – 32 zásahů a 3. místo Černý Bohouš – 31 zásahů. Celý den proběhl bez problémů, i když počasí chvilkami nepřálo. Myslím si, že všichni střelci byli spokojení, diváci, kterých přišlo několik desítek také a těším se na další akci pořádanou Mysliveckým sdružením „Stráž“ Mladý Smolivec. Lovu ZDAR!

Michaela Nesvedová

Vážení čtenáři,

další číslo smoliveckého měsíčníku Vám přináší recept na karlovarské knedlíky, které jsou výborné nejenom k omáčkám, ale i zelí a špenátu. Jejich příprava je natolik jednoduchá a chuť skvělá, že je začala vařit i moje babička, která s nimi hostí celou rodinu. Udělejte si i Vy doma tuto skvělou přílohu a ohromte všechny hosty.

Kubová Veronika

Karlovarský knedlík

Suroviny:

- * 800g bílého pečivo
- * 5 vajec
- * 500ml mléka
- * 300g hrubé mouky
- * 30g petrželové natě
- * sůl, muškátový květ

Postup:

1. Bílé pečivo nakrájíme na kostičky a necháme proschnout
2. Takto připravené kostičky navlhčíme mlékem, vejce si rozdělíme na žloutky a bílky
3. Do žloutků přidáme mléko, špetku muškátového květu, sůl, mouku a vytvoříme hladké lité těstíčko
4. Do nakrájených kostiček přidáme nasekanou čerstvou petrželku, těstíčko, lehce vše promícháme a na konec opravdu opatrně vmícháme sníh z ušlehaných bílků
5. Takto připravené těsto tvarujeme pomocí potravinářské folie do tvaru knedlíků
6. Folií na několika místech propíchneme opatrně vidličkou
7. Takto připravené knedlíky vkládáme do vroucí vody a vaříme zhruba 18-20min

Otevření Zelené hory

Letošní rok se na 3 víkendy v srpnu otevřel zámek Zelená hora v nedalekém Nepomuku, jednalo se o tyto víkendy 2. - 3. 8, 9. - 10. 8, 16. - 17. 8. Neváhala jsem a jedno sobotní dopoledne 9. 8 jsem také patřila mezi návštěvníky. Prostředí v okolí Zelené hory působilo velmi mile, byla zde možnost relaxace v podobě masáží, jízdy na koni, střelení do terče. Návštěvníci si mohli koupit mnoho druhů domácích výrobků v podobě keramiky, šperků, bylinek a mnoho dalšího. Nechyběly ani turistické známky a nějaké to občerstvení.

Měla jsem možnost shlédnout hudební vystoupení, vystoupení šermířů. Bylo se na co dívat a stálo to za to. Interiér Zelené hory byl spíše chudší, na chodbách je k vidění několik obrazů, mnohé z nich si mohou návštěvníci koupit. Byla zde možnost i prohlídky s průvodcem. Projít lze všechna patra zámku.

A teď něco málo z historie o Zelené hoře

Předchůdcem zelenohorského zámku byl kostel vystavěný na sklonku 13. století nedalekým cisterciáckým klášteřem. Cisterciáni zde využili svatovojtěšskou legendu a nepřístupný vrchol sloužil též jako pevnost, ale počátky opevnění nejsou dosud známy. Vrchol byl roku 1419 obsazen husity. Roku 1436 byla Zelená Hora v rukou Hynka Krušiny ze Švamberka. Toho je nutno považovat za hlavního budovatele hradu, který byl centrem obrovského zástavního panství. Roku 1450 přitáhlo k hradu vojsko Jiřího z Poděbrad, ale namísto dobývání se spokojilo s pleněním okolí. Roku 1465 zde byla ustavena Jednota zelenohorská a hrad se opět stal centrem odboje katolické strany. Po spiknutí proti Habsburkům byla Šternberkům zkonfiskována i Zelená Hora a zastavena Zdeňkovi Lvovi z Rožmitálu. Šternberkům však na Zelené Hoře mimořádně záleželo, a tak Adam ze Šternberka vykoupil zástavní zelenohorské panství zpět roku 1536 a do dědičného držení se mu jej podařilo získat roku 1558. V tomto období proběhla renesanční stavební proměna hradu. S novodobou historií zámku je úzce spjat také nález tzv. „Rukopisu Zelenohorského“. V 50. letech 20. století byla na zámku zřízena vojenská kasárna technických praporů, tzv. PTP, vlastní zámek již v 80.

letech armáda nevyužívala a chátral. Nikomu snad není nutné připomínat slavný román Černí Baroni, který se zde odehrává a který zde byl i zfilmován. Dnes je hrad v majetku obce Klášter, který hledá nové využití. Rozsáhlý areál leží na výrazném vrcholu asi 2 km severně od Nepomuku. Na úpatí návrší je nad raně barokním dvorem s pivovarem zachováno torzo předsunutě mohutné kruhové bašty. Z původního pozdě gotického hradu je zachována celková dispozice, hradby, první brána se sousední válcovou věží a pozdně gotická jádra budov

pozdějšího zámku. Na předhradí stojí v jádře raně gotický kostel Nanebevzetí Panny Marie, pozdně goticky a barokně upravovaný. Hrad patří k významným a dosud nedoceneným dokladům pohusitské hradní architektury a také renesančního opevněného sídla.

Je to přece jen kousek z každé naší vesničky a proto doufám, že většina z nás se jela podívat.

Veronika Straková

Podzimní sezonu jsme začali výhrou

Po prázdninové pauze Vám opět přináším oblíbenou fotbalovou rubriku, která hned na začátek přináší mnoho změn.

Hned na zahřátí si Starý Smolivec zahrál pár přáteláků, které až na jednu výjimku znamenaly prohru. Pro fanoušky to bylo velké zklamání a všichni začali být nervózní z blížící se sezony. Hráči se nedokázali sejít a navíc se do poslední chvíle nevědělo, kdo bude ve fotbale pokračovat a kdo pověsí kopačky na hřebík.

Další velké překvapení byla střídačka, na kterou se postavil Honza Spourů a Otomar Strejc starší. Ovšem ne jako hráči, ale jako trenéři. Naším novým trenérům se začátek povedl a hráči v prvním zápase vyhráli nad Žákavou 3:1. Tento těžký soupeř podpořil náladu v týmu a hráči odcházeli spokojení. Na hřišti jsme mohli vidět stálíce Karla Dražana, Oťase Strejce mladšího, Pavla Nachtmana, Roberta Brejchu, Pavla Panýrka, Pepu Tupého, atd., ale také nováčka Eismana a staronováčka Standu Procházku. Postrádali jsme ale Jirku Růta mladšího, který se ještě nevrátil z dovolené a také Jardu Voříška, který podle posledních informací nastoupil za Kasejovice. O góly se zasloužil Oťas, Standa Procházka a třetí gól vstřelil hlavičkou Roman Štěpánek.

Co se týče novinek ze zahraničí, tak Honza Strejc odehrál své dva zápasy v Německu a ostudu nám opravdu nedělá. O nějaký ten gól svým umem přispěl a my na něj můžeme být velice hrdí.

Před našimi fotbalisty je ještě mnoho zápasů a doufejme, že pořekadlo „První vyhrání z kapsy vyhání“ se nás týkat nebude.

Kubová Veronika

Členové redakčního týmu:

Karolína Černá, Aneta Slavičková, Veronika Straková, Jiří Krejčík, Veronika Kubová, Michaela Nesvedová

Z Mikroregionu Nepomucko:P. Maria Zelenohorská, projekt návratu duše Zelené Hory

Měří zhruba půl druhého metru a z její krásy se prý tají dech, snad proto je její osud natolik působivý. Málokterá Mariánská soška toho totiž zažila tolik, co ona. Stála prý již na hlavním oltáři skvostného mariánského chrámu Svatého Tajemství v cisterciáckém klášteře pod Zelenou horou, právě u ní si měla matka Johánka z Pomuku vyprosit narození tolik očekávaného dítěte, pozdějšího významného svěťce. Po vypálení konventu husitskými bojovníky se pak lipová plastika musela stěhovat do kostelíku sv. Vojtěcha na Zelené Hoře (dnešní presbytář). A i když je z hlediska umělecko-historického dřevorezba datována až do 2. pol. 15. století, z praxe víme, že umělecká úroveň kláštera byla na průkopnické úrovni, a v dnešní obci se dosud setkáváme například s prvním gotickým portálem v Čechách, ve kterém se ještě mísí románské prvky.

Legenda o této soše jsou opravdu neskutečné, tím spíše, že jsou mimořádně staré a v tomto případě většinou platí pořekadlo, že „na každém šprochu je pravdy trochu“. Některé zkazky označují sochu za ochranitelku zdejšího kraje a lidu, jiné hovoří například o vzácných perlách z nedalekého rybníku Klejnotu, které ji měly ozdobit. Ve druhé polovině 16. století, v dobách, kdy zlotřilí bratři ze Šternberka - protestantské víry, hodlali sošku spálit, ocitla se ta druhého dne neporušená zpět na hlavním oltáři. Když přikázali katovi, ať do sochy zatne svojí sekeru, jeho ruka zchromla tak, až pokroutila dřevěné topůrko, jak dodnes můžeme na originálu pozorovat. Snad se tak stalo u nicovského kostela, kde byla socha uložena, aby nedošlo k jejímu zničení, jako se v té době stalo s téměř všemi oltáři a 35 vzácnými kostelními obrazy z nepomuckého kostela sv. Jakuba. Zlotřilí bratři ze Šternberka zemřeli do jednoho nepřirozenou smrtí, nezanechali po sobě dokonce ani žádného potomka, jejich kruh se uzavřel. Tím však příběh sochy zdaleka neskončil.

Jediným katolíkem ze čtyř bratrů Šternberků byl Ladislav, který byl schopným vojevůdcem a velitelem císařských vojsk, ležících v Uhrách u Rábu a bojujících s Turky (1593–1606), údajně si s sebou do boje bral i zázračnou sošku zelenohorské Madony, která mu vždy pomohla k vítězství. Tehdy museli Nepomučtí i obyvatelé dalších Ladislavových vsí posílat do války nejen zvířata a obilí, ale především své mladé muže. Vojenská služba byla v té době doživotní a i ti šťastnější se málokdy vrátili domů v pořádku, většina z nich padla či byla zmrzačena ve válce v cizí zemi a za zájmy cizích pánů. Na jejich počest jsou dodnes v Nepomuku vystavena turecká boží muka. Ladislav ze Šternberka prohrál před klíčovou bitvou sochu P. Marie v kartách s polským plukovníkem Turnoffským. Ten ji pak roku 1607 věnoval františkánskému klášteru ve Vídni, sto let na to se soška ocitla na nynějším hlavním oltáři tamního kostela sv. Jeronýma.

V pobělohorské době chtěli obyvatelé Nepomuku a okolí získat sochu zpět, což se bohužel nezdařilo. Proto byla zhotovena její volná kopie, která byla dotýkána ve Vídni soškou pravou a následně převezena na Zelenou Horu. Ani ta neměla lehký osud a například v roce 1952 musela být po příchodu armády ze zámku spolu s oltářem převezena do kostela sv. Martina v Neurazech, kde byl v roce 2005 interiér vyrabován. Socha jen zázkolem nebyla – na rozdíl od oltářní sochy sv. Jana Nepomuckého - zcizena.

V zelenohorském kostele se 2. 8. 2014 konala po více než šedesáti letech Mše svatá, i zde padlo nejedno přání, aby se do nyní zcela pustého kostela duše Zelené Hory, za kterou je socha P. Marie Zelenohorské se sekerou označována, navrátila. Hlavním iniciátorem myšlenky je nepomucký Páter Vítězslav Holý, i když je dle jeho slov originál jen jeden – ten v nebi. V úvahu nepřichází návrat původní plastiky z Vídně, neuvažuje se z mnoha důvodů ani o převozu barokního oltáře s volnou replikou sochy zpět z Neuraz, nezbyvá proto než uvažovat o nové, již třetí soše pro zelenohorský kostel, třeba i v současném uměleckém pojetí, coby odkaz našich generací dalším pokolením.

Úkol to není jednoduchý, ale v dnešní hektické době jsou podobné iniciativy sami o sobě malými ostrůvky zázraků, které je potřeba uchopit a podporovat. Takový závazek si dal i Mikroregion Nepomucko a chystá se během podzimu zažádat o finanční prostředky na novou sochu tak, aby ta v příštím roce stála při velké mši dne 4. 7. 2015 - předtím dotýkaná originálem – tam, kde je její pravé místo – nad oltářní mensou zelenohorského kostela. Podaří-li se to, třeba se s ní do kraje vrátí i ona dobrá duše spojená také s obnovou zámku, která se z něj postupem času pomalu, ale jistě vytrácí.

Pavel Motejzík, manažer Mikroregionu Nepomucko

Original P. Marie Zelenohorské se sekerou

Příběh sochy na rytině z 2. pol. 17. století

Anketní lístek v rámci projektu Mikroregionu Nepomucko: „P. Marie Zelenohorská – návrat duše Zelené Hory“

Věk:

- a) Do 15 let b) 16-35 c) 36-50 d) 51-70 e) nad 70 let

Bydliště:

- a) Nepomuk a okolí (do 5 km) b) Plzeň-jih c) Plzeňský kraj d) ostatní

Jsem pro vytvoření:

- a) Přibližné repliky originálu, jako úcty k tradici
 b) Sochy v současném pojetí, jako odkaz dnešní doby
 c) Nejsem pro vytvoření ničeho, nechal bych zelenohorský kostel prázdný

Jako použitý materiál upřednostňuji:

- a) Dřevo
 b) Mramor, umělý kámen
 c) Kov
 d) Pískovec
 e) Žula
 f) Jiné.....

Jsem ochoten/na zúčastnit se dobrovolnické práce při úklidu kostela v souvislosti s realizací projektu

.....
 kontakt (jméno, e-mail či telefon, případně počet osob)

V případě realizace projektu mám předběžný zájem zúčastnit se autobusového zájezdu z Nepomuku do Vídně v červnu 2015 – Mše svatá spojená s dotýkáním nové sochy originálem za cenu dopravy zhruba 500,-Kč/osoba.

.....
 Kontakt (jméno, e-mail či telefon, případně počet osob)

(anketní lístek zašlete vyplněný na adresu Mikroregion Nepomucko, Nám. Aug. Němejce 63, 335 01 Nepomuk, e-mailem na mnepomucko@seznam.cz, osobně do Informačních center Nepomuk nebo Spálené Poříčí)